



(๓๑)



สำหรับศาลใช้

322
1(33)

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

สำเนาถูกต้อง
ได้รับคำรับรองเอกสาร จำนวน 90บาท
ตามใบรับเงินเลขที่ 78582/343
ลงวันที่ 1 พ.ค. 2566

(นายประวิทย์ อธิราชพัฒน์)

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรม ปฏิบัติราชการแทน
ศาลฎีกา

ที่ ๔๕๔๗/๒๕๖๕

วันที่ ๒๒ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง

- บริษัทคิง เพาเวอร์ อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล จำกัด ที่ ๑ โจทก์
- บริษัทคิง เพาเวอร์ ดิวตี้ฟรี จำกัด ที่ ๒
- บริษัทคิง เพาเวอร์ สุวรรณภูมิ จำกัด ที่ ๓
- นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์ ที่ ๑
- บริษัทผู้จัดการ ๓๖๐ จำกัด ที่ ๒
- นายสุรวิชัย วีรวรรณ ที่ ๓ จำเลย

เรื่อง

ละเมิด





จำเลยที่ ๑	ฎีกาตัดคำ	คำพิพากษา
------------	-----------	-----------

ศาลอุทธรณ์	ลงวันที่	๑๔	เดือน	มกราคม	พุทธศักราช	๒๕๖๓
------------	----------	----	-------	--------	------------	------

ศาลฎีกา	รับวันที่	๑๑	เดือน	พฤษภาคม	พุทธศักราช	๒๕๖๔
---------	-----------	----	-------	---------	------------	------

โจทก์ทั้งสามฟ้องว่า โจทก์ทั้งสามต่างจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัท

จำกัด โดยเป็นบริษัทในกลุ่มและเครือเดียวกัน จำเลยที่ ๑ มิได้เป็นสมาชิกสภาขับเคลื่อนการ

ปฏิรูปประเทศ (สปท.) แต่ได้รับการแต่งตั้งจากประธานกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูป

ประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้ดำรงตำแหน่งรอง

ประธานอนุกรรมการ คนที่สอง มีอำนาจศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวทางแผนการปฏิรูป

ด้านการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ จำเลยที่ ๒ ประกอบกิจการผลิตและ

จำหน่ายหนังสือพิมพ์ โดยเป็นเจ้าของและผู้ผลิตหนังสือพิมพ์รายวันชื่อ “ผู้จัดการรายวัน

๓๖๐°” และหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ชื่อ “ผู้จัดการสุดสัปดาห์ ๓๖๐°” โดยมีจำเลยที่ ๓

เป็นบรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา จำเลยทั้งสามได้ร่วมกันกล่าวหรือไขข่าวให้แพร่หลายต่อ

บุคคลที่สามซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริง และจงใจกระทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสามโดยผิด

กฎหมาย ทำให้โจทก์ทั้งสามได้รับความเสียหายแก่ชื่อเสียงหรือเกียรติคุณ หรือเป็นที่เสียหาย





แก่ทางทำมาหาได้หรือทางเจริญ หลายครั้งหลายคราวต่อเนื่องกัน กล่าวคือ

ครั้งที่ ๑ (ข้อ ๒.๑ ตามฟ้องโจทก์) เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

จำเลยที่ ๑ แกลงข่าวที่บริเวณรัฐสภา แขวงอุทองใน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ว่า

“บริษัท ทอท. จำกัด (มหาชน) ร่วมกับบริษัทคิง เพาเวอร์ ดิวตี้ฟรี และบริษัทคิง

เพาเวอร์ สุวรรณภูมิ กระทำผิดสัญญาการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีหลักฐานการให้ข้อมูลต่อศาลของบริษัทคิง เพาเวอร์เองที่เป็นการยอมรับว่า

มีการลงทุนประมาณ ๑,๗๐๐ ล้านบาท ซึ่งโดยเงื่อนไขกฎหมายนั้น หากมีการลงทุนเกิน

๑,๐๐๐ ล้านบาท จะต้องดำเนินการตาม พระราชบัญญัติร่วมทุนฯ ดังกล่าว มิฉะนั้นจะถือว่า

สัญญาเป็นโมฆะ แต่กลับมีการต่อสัญญากันอีกถึงสองครั้ง มีการอ้างว่าสัญญาเช่าพื้นที่แก่

คิงเพาเวอร์ เป็นการเช่าพื้นที่เฉพาะที่สนามบิน ซึ่งได้ประโยชน์จากการขายสินค้า ๑๕ เปอร์เซ็นต์

ใน ๕ ปีแรก และเพิ่มขึ้นอีกปีละ ๑ เปอร์เซ็นต์ ทุก ๆ ปีนั้น ข้อเท็จจริงพบว่า คิงเพาเวอร์

ขายสินค้านอกสนามบิน แต่ต้องส่งมอบสินค้าที่เคาน์เตอร์สนามบิน โดยไม่ได้จ่ายค่าตอบแทน

ให้รัฐตามสัญญา กีดกันผู้ค้ารายอื่นไม่ให้ส่งมอบสินค้าปลอดอากรที่สนามบิน โดยอ้างว่าเป็น

สัมปทานผูกขาดเพียงผู้เดียว ตลอดระยะเวลาสัญญาสัมปทาน ๙ ปี พบว่ามีการขายสินค้านอก





- ๕ -

สนามบินเป็นมูลค่ารวมกว่าแสนล้านบาท หลบเลี่ยงการส่งผลประโยชน์เข้ารัฐประมาณ ๒๑,๐๐๐ ล้านบาท... การที่นายนิพนธ์ ศิริสมรรถการ ผู้อำนวยการใหญ่ ทอท. อ้างว่า การที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ตรวจสอบพบว่าไม่มีการติดตั้งเครื่องตรวจสอบระบบ (POS) เพื่อตรวจสอบบัญชีการค้าขายและสต็อกสินค้าคงคลังไม่ได้เกิดความเสียหายหรือต้องเอาผิดใครนั้น เท่ากับผู้อำนวยการใหญ่ ทอท. ทำทนายและทำผิดกฎหมาย เอื้อประโยชน์แก่บริษัทคิง เพาเวอร์ เจตนาปกปิดข้อมูลความเสียหายที่มีต่อ ทอท. เอง ทั้งที่เงื่อนไขสัญญาที่ทำไว้ ๙ ปี กำหนดแต่ต้นว่า ต้องติดตั้งระบบ POS ถือว่า ทำผิดสัญญาและบอกเลิกสัญญาได้แต่ต้น...” ต่อมา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอข่าวดังกล่าว ฉบับวันพฤหัสบดีที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยข้อความตอนที่ ๑ ที่แถลงว่า “บริษัท ทอท. จำกัด (มหาชน) ร่วมกับบริษัทคิง เพาเวอร์ ดิวตี้ฟรี และบริษัทคิง เพาเวอร์ สุวรรณภูมิ กระทำผิดสัญญาการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีหลักฐานการให้ข้อมูลต่อศาลของบริษัทคิง เพาเวอร์ เอง ที่เป็นการยอมรับว่ามีการลงทุนประมาณ ๑,๗๐๐ ล้านบาท ซึ่งโดยเงื่อนไขกฎหมายนั้น หากมีการลงทุนเกิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติร่วมทุนฯ ดังกล่าว มิฉะนั้นจะถือว่าสัญญาเป็นโมฆะ แต่กลับมีการต่อสัญญากันอีกถึงสองครั้ง





- ๕ -

มีการอ้างว่าสัญญาเช่าพื้นที่แก๊คิงเพาเวอร์เป็นการเช่าพื้นที่เฉพาะที่สนามบิน ซึ่งได้ประโยชน์จากการขายสินค้า ๑๕ เพอร์เซ็นต์ ใน ๕ ปีแรก และเพิ่มขึ้นอีกปีละ ๑ เพอร์เซ็นต์ทุก ๆ ปี...” นั้น ทำให้บุคคลที่สามซึ่งไม่ทราบความจริงเข้าใจว่า โจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกับบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.) กระทำผิดสัญญาพร้อมทุนโดยเข้าใจว่าโจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ ลงทุนประมาณ ๑,๗๐๐ ล้านบาท แต่ไม่ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนดตามพระราชบัญญัติดังกล่าว สัญญาจึงไม่ผูกพันโจทก์ที่ ๓ แต่บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) กลับต่อสัญญาให้แก่โจทก์ที่ ๓ อีก ๒ ครั้ง โจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ จึงได้รับประโยชน์จากการประกอบการตามสัญญาโดยมิชอบเพิ่มขึ้นทุกปี เป็นการละเมิดต่อโจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ และได้รับความเสียหายแก่ชื่อเสียง เกียรติคุณทางทำมาหาได้หรือทางเจริญ ความจริงแล้วจำเลยที่ ๑ รู้อยู่แล้วว่า การประเมินมูลค่าโครงการประกอบธุรกิจในกิจการของรัฐที่สนามบินสุวรรณภูมิ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าวและเป็นหน้าที่ของบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการเป็นผู้ดำเนินการประเมิน และเป็นผู้จัดให้ทำ มิใช่โจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ ประเมินและกระทำการเอง และโจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งหน่วยงานของรัฐเจ้าของ





- ๖ -

โครงการนั้น ๆ และการที่บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ต่อสัญญาอีก ๒ ครั้ง นั้น สืบเนื่องจากการปิดสนามบินดอนเมืองและเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง จึงมีมาตรการช่วยเหลือสายการบินและผู้ประกอบการทุกราย ส่วนข้อความตอนที่ ๒ ที่แถลงว่า “คิงเพาเวอร์ขายสินค้านอกสนามบิน แต่ต้องส่งมอบสินค้าที่เคาน์เตอร์สนามบิน โดยไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนให้รัฐตามสัญญา กีดกันผู้ค้ารายอื่นไม่ให้ส่งมอบสินค้าปลอดอากร ที่สนามบิน โดยอ้างว่าเป็นสัมปทานผูกขาดเพียงผู้เดียว ตลอดระยะสัญญาสัมปทาน ๙ ปี พบว่ามีการขายสินค้านอกสนามบินเป็นมูลค่ารวมกว่าแสนล้านบาท หลบเลี่ยงการส่งผลประโยชน์เข้ารัฐประมาณ ๒๑,๐๐๐ ล้านบาท...” นั้น ทำให้บุคคลที่สามซึ่งไม่ทราบความจริง เข้าใจว่า โจทก์ที่ ๑ กระทำผิดสัญญาขายสินค้าปลอดอากร ด้วยการขายสินค้าให้ลูกค้า นอกสนามบินสุวรรณภูมิ แต่กลับให้ลูกค้าไปรับสินค้าที่เคาน์เตอร์สนามบิน เพื่อหลีกเลี่ยง ไม่ต้องจ่ายค่าตอบแทนให้รัฐและเป็นการกีดกันผู้ค้ารายอื่นไม่ให้ส่งมอบสินค้าปลอดอากรที่ สนามบิน โดยอ้างว่าโจทก์ที่ ๑ ได้รับสัมปทานผูกขาด ตลอดระยะเวลา ๙ ปี โจทก์ที่ ๑ ขายสินค้านอกสนามบินได้กว่าแสนล้านบาท ทำให้รัฐได้รับความเสียหายขาดผลประโยชน์ ที่ควรได้ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นการละเมิดต่อโจทก์ที่ ๑ และได้รับ





- ๗ -

ความเสียหาย ความจริงแล้วจำเลยที่ ๑ รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่า การขายสินค้าปลอดอากร
ในเมืองบนพื้นที่ของโจทก์ที่ ๑ นั้น โจทก์ที่ ๑ ได้รับอนุมัติ และกำหนดจุดส่งมอบสินค้า
จากกรมศุลกากร ณ บริเวณห้องผู้โดยสารขาออกของสนามบิน โจทก์ที่ ๑ ไม่มีหน้าที่ต้อง
ชำระค่าผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) แต่มีหน้าที่ต้อง
ชำระค่าภาษีให้แก่กรมสรรพากรและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย โจทก์ที่ ๑ จึงมิได้
หลีกเลี่ยงหรือกระทำความผิดสัญญาขายสินค้าปลอดอากร หรือหลีกเลี่ยงไม่จ่ายเงินให้รัฐ ทำให้รัฐ
ขาดผลประโยชน์แต่อย่างใด ข้อความที่จำเลยที่ ๑ แกล้งข่าวจึงเป็นละเมิดต่อโจทก์ที่ ๑
ส่วนข้อความตอนที่ ๓ ที่แกล้งว่า “การที่นายนิพนธ์ ศิริสมรรถการ ผู้อำนวยการใหญ่ ทอท.
อ้างว่า การที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตรวจสอบพบว่า ไม่มีการติดตั้งเครื่องตรวจสอบ
ระบบ (POS) เพื่อตรวจสอบบัญชีการขายและสต็อกสินค้าคงคลังไม่ได้เกิดความเสียหายหรือ
ต้องเอาผิดใครนั้น เท่ากับผู้อำนวยการใหญ่ ทอท. ทำทนายและทำผิดกฎหมายเอื้อประโยชน์แก่
บริษัทคิง เพาเวอร์ เจตนาปกปิดข้อมูลความเสียหายที่มีต่อ ทอท. เอง ทั้งที่เงื่อนไขสัญญาที่
ทำไว้ ๙ ปี กำหนดแต่ต้นว่า ต้องติดตั้งระบบ POS ถือว่าทำผิดสัญญาและบอกเลิกสัญญา
ได้แต่ต้น...” นั้น ทำให้บุคคลที่สามเข้าใจว่าโจทก์ที่ ๒ ร่วมกับนายนิพนธ์ทำผิดสัญญาและ





ผิดกฎหมายด้วยการไม่ติดตั้งเครื่องตรวจสอบระบบ (POS) เพื่อตรวจสอบบัญชีการขาย และสต็อกสินค้าคงคลัง มีเจตนาปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการขายทำให้รัฐได้รับความเสียหาย ความจริงแล้วจำเลยที่ ๑ รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการดำเนินการของโจทก์ที่ ๒ ต้องอยู่ภายใต้ การควบคุมและต้องปฏิบัติตามสัญญา ทั้งในส่วนของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยาน ภูมิภาค และท่าอากาศยานนานาชาติดอนเมือง โจทก์ที่ ๒ ได้ดำเนินการติดตั้งเครื่องบันทึก การเก็บเงิน (Point of Sale-POS) นับตั้งแต่เริ่มประกอบกิจการเป็นต้นมา ซึ่งเครื่องบันทึก การเก็บเงินดังกล่าวได้ขึ้นทะเบียนและได้รับอนุมัติจากกรมสรรพากรอย่างถูกต้อง อีกทั้งยังได้ส่ง รายงานยอดจำหน่ายสินค้า (และบริการ) ให้แก่บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ตามรูปแบบและวิธีการที่บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) กำหนดตลอดมา ไม่ได้หลบเลี่ยง การส่งผลประโยชน์เข้ารัฐ เพียงแต่ที่ผ่านมามีบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ยังไม่สามารถเชื่อมต่อระบบ REAL TIME ข้อมูลของบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) กับระบบของเครื่องบันทึกการเก็บเงิน (POS) ของโจทก์ที่ ๒ ได้ แต่ก็ส่งผลประโยชน์เข้ารัฐ ครบถ้วน จึงไม่เกิดความเสียหายในการเรียกเก็บผลประโยชน์เข้ารัฐ แต่อย่างไรก็ตามได้มีการ ดำเนินการเชื่อมต่อระบบการตรวจสอบรายได้ที่ท่าอากาศยานนานาชาติดอนเมือง และท่าอากาศยาน





- ๙ -

สุวรรณภูมิเสร็จสิ้นแล้ว ก่อนวันที่จำเลยที่ ๑ แดงขาว และอยู่ระหว่างการดำเนินการ
ในส่วนของการทำอากาศยานส่วนภูมิภาคให้เสร็จสิ้นต่อไป มิได้ปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการขายสินค้า
ทำให้รัฐได้รับความเสียหายแต่อย่างใด ข้อความที่จำเลยที่ ๑ แดงขาวเป็นละเมิดต่อ
โจทก์ที่ ๒

ครั้งที่ ๒ (ข้อ ๒.๒ ตามฟ้องโจทก์) ระหว่างวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ถึงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ วันใดไม่ปรากฏชัด แขวงและเขตใดไม่ปรากฏชัดแต่ใน
กรุงเทพมหานคร จำเลยที่ ๑ แดงขาวหรือให้สัมภาษณ์ต่อผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ
สุดสัปดาห์ ๓๖๐° ซึ่งเป็นบุคคลที่สามโดยจงใจกลั่นแกล้งให้ร้ายโจทก์ที่ ๑ ว่า “คิงเพาเวอร์
มีประเด็นให้เห็นชัดว่า มีปัญหามาก... สถานที่ของรัฐเอาไปหากินหาผลประโยชน์ถือว่าเป็น
เรื่องสำคัญและมูลค่าสูงมาก...ผู้ได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามสัญญาและมีเรื่องผลประโยชน์
ทับซ้อน มันเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ที่ต้องจัดการ ทำกฎหมายให้เป็นกฎหมาย ต้องลงโทษ
ไม่ปล่อยปละละเลย...เวรกรรมประเทศไทยเจอไอ้พวกค้ำอำนาจ ที่เดือดร้อนวันวานทุกวันนี้
เพราะพวกค้ำอำนาจทั้งนักการเมือง กับนักการทหารที่ค้ำอำนาจ และก็เอาอำนาจไปเอื้อ
ประโยชน์กับคนกลุ่มนี้มันก็ต่อเนื่อง ๆ ไปเรื่อยไม่จบไม่สิ้นมันก็ขยายไปเรื่อย พวกเราก็เหนื่อย





มันไม่ตัดตอนเสียที ไม่แก้ปัญหามันกลายเป็นหรือคำอำนาจเข้ามาเปลี่ยนมือเข้ามาคำอำนาจ...

ความหมายของผม คือ ใช้อำนาจไม่ถูกต้อง ใช้อำนาจไปเรียกสินบาทคาดสินบน ทำในสิ่ง

ที่ไม่ถูกต้อง ... เรื่องมีการลักลอบขายสินค้าโดยไม่ใช้พาสปอร์ต อ.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

ถูกฟ้องเราก็เอาคำพิพากษาของศาลมาอ่านให้ฟัง สุดท้ายเขาก็แอบถ่ายวิดีโอแล้วมาขึ้นศาลกัน

ศาลก็ยอมรับว่าจริง มันผิดถึงขั้นต้องถอนใบอนุญาต เพราะมีความผิดร้ายแรง การทำ

เป็นคนให้เข้าพื้นที่ศาลการกรกลับปล่อยเฉย ... ค่าเสียหายเราไม่ได้คิดเอง เราเองบุคคลของ

คิงเพาเวอร์มา เพราะมันเป็นสินค้าพิเศษไม่เสียภาษี คุณชายเท่าไร คุณก็ไปรับที่สนามบิน

คุณไม่ได้จ่ายเงินส่วนแบ่งตามสัญญา ๑๕ เปอร์เซ็นต์ แต่คนอื่นต้องจ่าย แต่บริษัทคิง

เพาเวอร์ อินเทอร์เน็ตชั้นแนล จำกัด ที่ขายอยู่ชอยรวงน้ำไม่ต้องจ่าย แล้วไปโรมัน

ออกมาให้ไปซื้อที่ชอยรวงน้ำแต่มาส่งที่สนามบิน แต่เวลาคนอื่นจะไปตั้งเคาน์เตอร์ ดิวตี้ฟรี

ที่สนามบิน คิงเพาเวอร์ที่เป็นคนดูแลพื้นที่กลับบอกฉันไม่มีพื้นที่ให้คุณตั้ง ฉันจะตั้งของฉัน

คนเดียว มันไม่ใช่แล้วอย่างนี้รัฐก็เสียหาย เพราะถ้าอีกบริษัทตั้งได้ขายได้อีกแสนล้าน

รัฐก็ได้อีกแสนล้านอย่างนี้มันเสียหายทางรัฐหมดแล้วเจ้าหน้าที่มันตาบอดตาถั่ว สมองไม่ได้คิดเหวอ

ปล่อยให้มีอำนาจเหนือรัฐ รัฐต้องมาตามคิงเพาเวอร์ ยอมไหม แบ่งพื้นที่สัก ๑๐๐ ตารางเมตร





- ๑๑ -

คิงเพาเวอร์บอกไม่มีพื้นที่ให้ อย่างนี้มันไม่ได้ มันเป็นพื้นที่ของรัฐมีพื้นที่เป็นหมื่นตารางเมตร
คุณให้คิงเพาเวอร์มาตัดสินแทนคุณได้อย่างไร ... ผมว่า เขามีอำนาจเหนือรัฐที่ใหญ่มาก
กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลมีอำนาจเหนือรัฐที่ใหญ่มากผมให้นิยามว่า สักแม้กระทั่งนักการเมือง
ได้ สั่งตำรวจสั่งทหารได้ ก็จบแล้ว เพราะมันมีพฤติกรรมให้เห็นทรัพย์สินของรัฐสนามบินมัน
เป็นความมั่นคงผูกขาด ไม่มีใครแข่งขันได้ รัฐทำคนเดียว คุณกลับให้บุคคลและนิติบุคคลหรือ
บริษัทคนเดียวเข้าไปผูกขาดได้ ... กลายเป็นว่าเอาสมบัติของรัฐไปให้เขาผูกขาด ... สั่งกรมรัฐ
ว่าเกิดอะไรขึ้นกับบ้านเมืองในยุคที่ต้องปฏิรูป สั่งกรมรัฐว่าทุจริตคอร์รัปชัน มันเป็นป่อเกิด
ความหายนะ ทำให้การเมืองเป่ ถ้ากลุ่มเหล่านี้ มีอำนาจทางการเมือง ก็สามารถอยู่เป็น
คิงเมคเกอร์ มีอิทธิพลอยู่หลังการเมือง การเมืองก็นำมาเป็นวงจรรูปาทัวร์ เพราะมันใช้เงิน
จากเงินที่ไม่ชอบ ..." โดยจำเลยที่ ๑ รุ้อยู่แล้วว่าหนังสือพิมพ์ผู้จัดการสุดสัปดาห์ ๓๖๐°
จะต้องเสนอข่าวและต่อมาหนังสือพิมพ์ผู้จัดการสุดสัปดาห์ ๓๖๐° เสนอข่าว ฉบับวันที่
๔ ถึง ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ทำให้บุคคลที่สามที่ไม่ทราบความจริง เข้าใจในความหมาย
ทันทีว่า โจทก์ที่ ๒ ที่ ๓ ผูกขาดเอาพื้นที่ของรัฐไปหาผลประโยชน์ ซึ่งมีมูลค่าสูงมาก
ทั้ง ๆ ที่ไม่ปฏิบัติตามสัญญาและมีผลประโยชน์ทับซ้อน เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ปล่อยปละละเลย





ไม่จัดการลงโทษ เอื้อประโยชน์ให้โจทก์ที่ ๑ คู่สัญญา ใช้อำนาจไม่ถูกต้อง ทุจริต โจทก์ที่ ๑
ขายสินค้าที่ขอยรောင်းโดยไม่ต้องจ่ายเงินส่วนแบ่งในการขายสินค้าปลอดอากรตามสัญญา
๑๕ เปอร์เซ็นต์ บุคคลอื่นไม่สามารถใช้พื้นที่ในสนามบินขายสินค้าปลอดอากร เนื่องจาก
โจทก์ที่ ๓ ผูกขาด ทำให้รัฐได้รับความเสียหายสูญเสียเงินที่จะได้รับจากบุคคลอื่นเป็น
แสนล้านบาท ปลอมให้โจทก์ทั้งสามมีอำนาจเหนือรัฐ สั่งได้แม้กระทั่งนักการเมือง ตำรวจ
และทหาร ผูกขาดทรัพย์สินของรัฐเพียงผู้เดียว มีการทุจริตคอร์รัปชัน ใช้เงินที่ไม่ชอบต่อ
สัญญาให้ ๒ ครั้ง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นการละเมิด
ต่อโจทก์ทั้งสาม ทำให้โจทก์ทั้งสามได้รับความเสียหาย

ครั้งที่ ๓ (ข้อ ๒.๓ ตามฟ้องโจทก์) เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙

จำเลยที่ ๑ แกลงข่าวต่อผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ ข้าราชการประจำรัฐสภา และ
ประชาชนทั่วไป ภายในบริเวณรัฐสภา ว่า “บริษัทคิง เพาเวอร์ สุวรรณภูมิ ไม่ได้เป็น
ผู้ซื้อของประกวดราคา ไม่ได้เป็นผู้ที่อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาใด ๆ ทั้งสิ้นและในการ
พิจารณาสัญญาได้มีมติอนุมัติสัญญาเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ และเสนอต่อบอร์ด อนุมัติ
เพื่อเซ็นสัญญากับคิงเพาเวอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล แต่เวลาลงนามในสัญญา บริษัทคิง เพาเวอร์





สุวรรณภูมิ กลับมาลงนามในสัญญาแทนและเพิกจตหะเบียนเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ก่อนลงนามสัญญาแค่ ๒ วัน ตั้งแต่มีการเซ็นสัญญา ถือเป็นโมฆะมาตั้งแต่เริ่มต้น และผิดกฎหมายหลายฉบับ ทั้งการให้เอกชนเข้ามาใช้พื้นที่ ผู้ที่มาซื้อแบบประกวดราคา คือ คิงเพาเวอร์ อินเทอร์เน็ต ชั้นเนต หลีกเลียงไม่มาเซ็นสัญญาเอง และไม่จ่ายเงินจากการไม่จ่ายภาษีเงินก่ให้เกิดความเสียหายตามมาหลายหมื่นล้าน เป็นความผิดตั้งแต่ลักไก่ เริ่มแรกจนถึงตอนนี้โดยยังไม่ได้แก้ไขใด ๆ และยังไม่มีการทำให้ถูกต้องจึงควรเรียกทรัพย์สินบางส่วนหลายหมื่นล้านที่เสียหายมาคืน ถ้าเรียกได้โดยรัฐบาลชุดนี้ทำได้ ไม่จำเป็นต้องไปขึ้นภาษีเงินสร้างความสะดวกให้กับประชาชน” ทำให้บุคคลที่สามที่ไม่ทราบความจริงมีความรู้สึกเข้าใจในความหมายทันทีว่า โจทก์ที่ ๓ มิได้เป็นผู้เข้าประกวดราคากับบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เมื่อบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)อนุมัติเซ็นสัญญากับโจทก์ที่ ๑ แต่โจทก์ที่ ๓ กลับเข้ามาใช้พื้นที่มาเซ็นสัญญากับบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ทั้งที่เพิกจตหะเบียนจัดตั้งบริษัทก่อนลงนามเพียง ๒ วัน จึงถือว่าสัญญาให้เอกชนเข้ามาใช้พื้นที่เป็นโมฆะตั้งแต่แรก โจทก์ที่ ๑ ไม่ยอมเซ็นสัญญาเองเพื่อหลีกเลียงไม่จ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนให้รัฐ ทำให้รัฐได้รับความเสียหายหลายหมื่นล้านบาท ทำให้บุคคลต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณ





- ๑๔ -

ดังกล่าวเชื่อว่าโจทก์ที่ ๑ และที่ ๓ ร่วมกันทุจริต หลีกเลียงไม่จ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทน
ให้รัฐ ต่อมาหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ๓๖๐° เสนอข่าวปรากฏตามข่าวในฉบับวันที่ ๙
มิถุนายน ๒๕๕๙ ความจริงแล้วจำเลยที่ ๑ รู้อยู่แล้วว่าการเข้าประมูลพื้นที่กิจการเชิงพาณิชย์
มีผู้เข้าร่วมประมูล ๕ กลุ่ม โดยมีกลุ่มคิงเพาเวอร์ซึ่งประกอบด้วยบริษัทในเครือเข้าร่วม
ประมูล ส่วนโจทก์ที่ ๓ นั้น ขณะเข้าประมูลยังไม่ได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัท และกลุ่ม
คิงเพาเวอร์ได้ชี้แจงต่อบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ว่าหากได้รับการคัดเลือก
จะตั้งบริษัทใหม่เพื่อดำเนินการ โดยบริษัทใหม่นี้จะมีบริษัทในกลุ่มคิงเพาเวอร์เป็นผู้ถือหุ้น
และกลุ่มคิงเพาเวอร์เสนอผลตอบแทนให้แก่บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) สูงสุด
จึงได้รับการคัดเลือก การแถลงข่าวของจำเลยที่ ๑ เป็นละเมิดต่อโจทก์ที่ ๑ และที่ ๓

ครั้งที่ ๔ (ข้อ ๒.๔ ตามฟ้องโจทก์) เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐

จำเลยที่ ๑ แถลงข่าวต่อผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ หรือ
ประชาชนทั่วไป ที่บริเวณพรรคประชาธิปัตย์ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
โดยจงใจกลั่นแกล้งให้ร้ายโจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ เพื่อหวังผลการเมืองหรือสร้างชื่อเสียงให้แก่
จำเลยที่ ๑ ว่า “เรื่องการให้สัมปทานต่าง ๆ ของรัฐที่มีข้อทุจริต มีการให้เงินใต้โต๊ะเป็น





- ๑๕ -

จำนวนมาก อาทิ การให้สัมปทานในพื้นที่สนามบินของรัฐแก่เอกชนโดยมิชอบ ซึ่งเงินที่ใช้ในการทุจริตนี้ ก็นำมาใช้ในการเลือกตั้ง เอามาหนุนหลังการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง และนำไปสู่การแต่งตั้งข้าราชการโดยไม่เป็นธรรม” ทำให้บุคคลที่สามไม่ทราบความจริงเข้าใจว่า โจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ได้รับสัมปทานโครงการบริหารจัดการกิจการเชิงพาณิชย์ในอาคารผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นสนามบินของรัฐทุจริตให้เงินที่ผิดกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้ได้รับสัมปทาน ต่อมาหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ๓๖๐° เสนอข่าว ฉบับวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยที่ ๑ รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่า โจทก์ที่ ๓ ได้รับอนุญาตในการใช้พื้นที่เชิงพาณิชย์ในสนามบินของรัฐโดยถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ได้ทุจริต ไม่ได้ให้เงินแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐคนใด ไม่ได้ใช้เงินทุจริตในการเลือกตั้ง หรืออุดหนุนนักการเมืองคนใด และไม่มีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งข้าราชการคนใด ทำให้โจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ ได้รับความเสียหาย การแถลงข่าวของจำเลยที่ ๑ เป็นละเมิดต่อโจทก์ที่ ๒ และที่ ๓

ครั้งที่ ๕ (ข้อ ๒.๕ ตามฟ้องโจทก์) ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐

ถึงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ วันใดไม่ปรากฏชัด แขวงและเขตใดไม่ปรากฏชัด

แต่ในกรุงเทพมหานคร จำเลยที่ ๑ แถลงข่าวต่อผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ผู้จัดการสุดสัปดาห์





- ๑๖ -

๓๖๐° ซึ่งเป็นบุคคลที่สาม โดยจงใจกลั่นแกล้งให้ร้ายโจทก์ที่ ๑ ว่า “... กรณีที่ผมเคยตรวจสอบระบบขายหน้าร้าน POS (Point of Sale) หรือจุดชำระเงินที่แคชเชียร์ที่ควบคุมสต็อกสินค้า จนมีการจัดซื้อตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ แต่ไม่มีการติดตั้งเชื่อมต่อกับระบบรับรู้รายได้จากการขายสินค้ากับคิงเพาเวอร์ กับ บมจ. การท่าอากาศยานไทย (ทอท.) เพิ่งติดตั้งเมื่อกลางปี ๒๕๕๙ นี้เอง เป็นเหตุให้รัฐได้รับความเสียหายร่วม ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท... ทำไมคิงเพาเวอร์ยังคงไม่ติดตั้งพีไอเอส ทอท. บอกต้องติดตั้งพีไอเอสแต่คิงเพาเวอร์ไม่ติดตั้ง คือ ระบบ POS มีความจำเป็นอย่างมากเพราะจะทราบว่าปัจจุบันสินค้านั้นขายไปเท่าไร เป็นผลประโยชน์ตามสัญญาจากยอดการขายสินค้าที่กำหนดไว้ว่า ใน ๕ ปีแรกของการขายสินค้า ทอท. จะได้รับประโยชน์ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ จากยอดขายโดยไม่หักค่าใช้จ่าย และเพิ่มอีกปีละ ๑ เปอร์เซ็นต์ จนครบกำหนดสัญญา ๑๐ ปี แต่ ทอท. กลับละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตรงนี้ ทำให้หน่วยงานรัฐเสียผลประโยชน์มหาศาล เมื่อไม่ยอมติดตั้งแล้วรัฐจะตรวจสอบการขายสินค้าได้อย่างไร อย่างนี้ก็โกงคุณได้สิผมจะลักลอบขายสินค้าปลอดอากรใครจะเอาผิดได้ ส่วน ทอท. บอกว่าคิงเพาเวอร์ไม่ยอมให้ติดตั้ง POS หากไม่ยอมให้ติดตั้ง ทอท. ต้องบอกเลิกสัญญาเพราะในสัญญาเขียนให้ติดตั้งระบบพีไอเอสอยู่ในข้อบังคับเป็นเงื่อนไข





ให้ติดตั้ง ... ย้อนกลับไปดูบริษัทแม่ที่ขอยรายน้ำ บริษัทคิง เพาเวอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
มูลค่าเสียหาย เราไม่ได้คิดเอง เราเองบุคคลตรงนั้นมา ทั้งหมดยอดขาย ๑.๓ แสนล้านบาท
ตามสัญญาสินค้าส่งผ่านไปที่สนามบินจะต้องจ่ายค่าผลประโยชน์ให้ ทอท. ๑๕ เปอร์เซ็นต์
ของยอดขาย ปรากฏไม่มีระบบ POS เลยไม่รู้ยอดการขาย เพิ่งจะมาติดตั้งต้นปี ๒๕๕๙ และ
ผลการทดสอบระบบ POS ณ วันนี้ ผลการทดสอบมาตัวเลขไม่ตรงกัน หน้าจอที่คิงเพาเวอร์
ตัวเลข ๖๐ กว่าล้าน แต่หน้าจอที่ ทอท. ตัวเลขน้อยกว่า ๒ ล้าน เป็นไปได้อย่างไร
๒ จอนี้ตัวเลขต้องตรงกัน ... สดง. ไปตรวจทุกจุดและมีการเรียกให้ชี้แจง ตัวเลขที่ปรากฏ
บนจอที่แตกต่างกันทำไมตัวเลขหายไป ๒ ล้าน หากคิดเป็นเดือนเป็นปีเท่าไรมีมูลค่าเท่าไร
เหล่านี้สื่อให้เห็นพฤติกรรมของการให้สัมปทาน และการร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับคิงเพาเวอร์
ไม่ทำตามสัญญา ไม่ทำตามกฎหมาย และตรวจสอบยากมาก ทุกวันนี้ไปขอสัญญามาตรวจสอบ
ของบุคคลจากกระทรวงพาณิชย์มาตรวจสอบตามกฎหมาย ตรงนี้จะเห็นว่ากระบวนการหลีกเลี่ยง
ไม่จ่ายเงินค่าแบ่งปันผลประโยชน์ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ปีที่ผ่านมาเป็นเงินหลายหมื่นล้านและ
หลีกเลี่ยงการตรวจสอบการขายสินค้าจริง ๆ ได้เท่าไร ... ผลการตรวจสอบในประเด็น
กรณีศึกษาสัญญาเช่าพื้นที่ระหว่างบริษัท ทอท. กับบริษัทคิง เพาเวอร์ ดิวตี้ฟรี และบริษัท





- ๑๘ -

คิง เพาเวอร์ สุวรรณภูมิ พบว่า บริษัท ทอท. ร่วมกับบริษัทคิง เพาเวอร์กระทำผิดตาม
พรบ. ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ ๒๕๓๕ หรือ พ.ร.บ.
ร่วมทุนฯ ตั้งแต่ก่อนจะมีการทำสัญญาเช่าพื้นที่โดยมีพยานหลักฐานที่สำคัญ คือ คำฟ้องของ
บริษัทคิง เพาเวอร์ ที่ระบุว่าบริษัทได้ลงทุนตกแต่งร้านค้าทั้งในส่วนของบริษัทคิง เพาเวอร์
ดิวิชั่นพีรี มีมูลค่าการลงทุนเกิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท และบริษัทคิง เพาเวอร์ สุวรรณภูมิ
ลงทุนตกแต่งร้านค้าอีก ๑,๗๐๐ ล้านบาท ... เบื้องต้นการที่ไม่มีการติดตั้งเชื่อมต่อกับระบบ
รับรู้อย่างได้ POS จากการขายสินค้ากับคิง เพาเวอร์ กับ ทอท. รัฐได้รับความเสียหายร่วม
๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ไม่พุดถึงค่าปรับนะ กรมศุลกากรเข้ามาชี้แจงก็ช่วยกันปกปิดอีก ยอดขาย
กับยอดที่หักเลี้ยง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ถึงไม่มี POS ยืนยันแต่มีงบดุล การขายมีระบุในงบดุล
ของกระทรวงพาณิชย์ ...คิง เพาเวอร์ คือ ปัญหาใหญ่ การไม่บังคับใช้กฎหมายจัดระเบียบ
ในสนามบินสุวรรณภูมิ ก่อให้เกิดปัญหาทางการเมือง เพราะว่ามีอิทธิพลไปถึงเรื่องการเมือง
รวมทั้งความไม่เป็นธรรมทางเศรษฐกิจ ตอนนี้พูดกันตรง ๆ คิง เพาเวอร์ กลายเป็นผู้ทรง
อิทธิพลใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ไปแล้ว ..." ต่อมาหนังสือพิมพ์ผู้จัดการสุดสัปดาห์ ๓๐๐
ฉบับวันที่ ๒๑ ถึง ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ นำไปเสนอข่าว ทั้งที่จำเลยที่ ๑ รู้หรือควรรู้





อยู่แล้วว่า โจทก์ทั้งสามปฏิบัติตามสัญญา กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของ
หน่วยงานต่าง ๆ ตลอดมา ไม่ได้หลีกเลี่ยงการส่งผลประโยชน์เข้ารัฐ ไม่ได้ทำความเสียหาย
หลายหมื่นล้านบาท และปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้ออกคนเข้าร่วมงานหรือ
ดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ การแถลงข่าวของจำเลยที่ ๑ เป็นละเมิดต่อ
โจทก์ทั้งสาม ทำให้โจทก์ทั้งสามได้รับความเสียหาย

การกระทำของจำเลยทั้งสามที่ร่วมกันกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายฝ่าฝืนต่อความจริง
และจงใจกระทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสามโดยผิดกฎหมายต่อเนื่อกันทั้งห้าครั้งทำให้โจทก์ทั้งสาม
ได้รับความเสียหายต่อชื่อเสียง เกียรติคุณ ทางทำมาหาได้หรือทางเจริญ จำเลยทั้งสามต้องร่วมกัน
ชดใช้ค่าเสียหายโดยคิดจกรายได้จากการขายและบริการในอัตราร้อยละ ๑ ของงบกำไรขาดทุน
ประจำปี ๒๕๕๘ ให้แก่โจทก์ที่ ๑ เป็นเงิน ๓๖๐,๕๑๒,๕๗๓.๙๑ บาท แก่โจทก์ที่ ๒ เป็นเงิน
๓๒๘,๓๐๒,๕๓๕.๗๓ บาท แก่โจทก์ที่ ๓ เป็นเงิน ๓๒,๑๓๐,๓๐๖.๐๖ บาท ขอให้บังคับ
จำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินแก่โจทก์ที่ ๑ จำนวน ๓๖๐,๕๑๒,๕๗๓.๙๑ บาท
แก่โจทก์ที่ ๒ จำนวน ๓๒๘,๓๐๒,๕๓๕.๗๓ บาท แก่โจทก์ที่ ๓ จำนวน ๓๒,๑๓๐,๓๐๖.๐๖ บาท
พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะ





ชำระเสร็จแก่โจทก์แต่ละคน และให้จำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันลงโฆษณาคำพิพากษา

ฉบับเต็มของศาลในหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน ข่าวสด เดอะเนชั่น สยามรัฐ

คมชัดลึก ผู้จัดการรายวัน ๓๖๐° และผู้จัดการสุดสัปดาห์ ๓๖๐° เป็นเวลา ๑๕ วัน

ติดต่อกันโดยให้จำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันออกค่าใช้จ่าย

จำเลยที่ ๑ ให้การและแก้ไขคำให้การว่า จำเลยที่ ๑ ไม่ได้กระทำละเมิด

โจทก์ทั้งสามโดยการกลั่นแกล้งให้ร้ายกล่าวข้อความฝ่าฝืนต่อความจริง การแถลงข่าวของ

จำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นข้อความจริงและเป็นการแสดงความ

คิดเห็นด้วยความสุจริต เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือส่วนได้เสียเกี่ยวกับตนตาม

คลองธรรม เป็นการติชมด้วยความเป็นธรรม โดยก่อนเกิดเหตุคดีนี้ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน

๒๕๕๘ จำเลยที่ ๑ ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

(สปท.) ให้ดำรงตำแหน่งรองประธานอนุกรรมการคนที่ ๒ ของคณะอนุกรรมการ

การศึกษา เสนอแนะมาตรการและกลไกในการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ในคณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ ๑. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวทาง แผนการปฏิรูป





วิธีการปฏิรูป พร้อมกำหนดเวลาในการปฏิรูปและข้อเสนอแนะ ๒. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่
ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการฯ ๓. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้แล้วเสร็จและ
รายงานให้คณะกรรมการฯ ทราบ หลังจากนั้นจำเลยที่ ๑ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่
ทำการศึกษาโครงการของรัฐที่เสียเปรียบภาคเอกชน เพื่อกำหนดแนวทาง ทำความเข้าใจ
หาหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
จำเลยที่ ๑ และคณะกรรมการฯ ได้ทำการศึกษาโครงการต่าง ๆ ของรัฐหลายโครงการ
รวมถึงสองโครงการที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้ คือ โครงการจำหน่ายสินค้าปลอดอากร และโครงการ
บริหารจัดการพื้นที่เชิงพาณิชย์ภายในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ การศึกษาคณะกรรมการ
และคณะกรรมการ สปท. กระทำโดยรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริง เอกสารจากหน่วยราชการ
ที่เกี่ยวข้องและให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องชี้แจงให้ข้อมูล เพื่อพิจารณาศึกษาวิเคราะห์แล้วจัดทำ
เป็นรายงาน จึงเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง ผลการศึกษาพบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.)
ซึ่งเป็นบริษัทมหาชนจำกัด และเป็นรัฐวิสาหกิจหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อสัญญา
ทั้งสองโครงการ อันเป็นความผิดอาญาแผ่นดิน และโจทก์ทั้งสามมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการกระทำ





ความผิดด้วย ส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) และประเทศชาติอย่างรุนแรงต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ดังนี้ การอนุญาตให้โจทก์ที่ ๒ ทำสัญญาประกอบกิจการจำหน่ายสินค้าปลอดอากร ณ ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ และทำอากาศยานภูมิภาค และการอนุญาตให้โจทก์ที่ ๓ ทำสัญญาบริหารจัดการพื้นที่เชิงพาณิชย์ รวมถึงการอนุญาตให้ทั้งสองโครงการขยายระยะเวลารวม ๑๔ ปี สิ้นสุดในปี ๒๕๖๓ เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะโครงการดังกล่าวมีมูลค่าการลงทุนเกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท แต่มีการจัดทำรายงานและผลการศึกษาการคิดคำนวณมูลค่าโครงการเงินเท็จไม่ตรงกับความเป็นจริง ไม่ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความกำหนดไว้ และประเมินมูลค่าโครงการต่ำกว่าความเป็นจริงไม่เกิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท ขั้นตอนการคัดเลือกผู้ประกอบการกิจการเชิงพาณิชย์ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดโครงการ (TOR) โดยบริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ละเลยปล่อยให้กลุ่มบริษัทคิง เพาเวอร์ เสนอขอใช้พื้นที่ ๒๕,๖๘๗ ตารางเมตร เกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดโครงการ ซึ่งกำหนดไว้ ๒๐,๐๐๐ ตารางเมตร คิดค่าตอบแทนตามจำนวนพื้นที่เป็นเงิน ๑,๔๓๑ ล้านบาท สูงกว่าผู้เสนอรายอื่นซึ่งคำนวณตามพื้นที่ที่กำหนดไว้ในข้อกำหนด





โครงการและบริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ยินยอมให้โจทก์ที่ ๓ เสนอผลประโยชน์
ตอบแทนเพิ่มจาก ๑,๔๓๑ ล้านบาท อีก ๒,๐๐๐ ล้านบาท รวมเป็นเงิน ๓,๔๓๑ ล้านบาท
แต่ภายหลังบริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) สมยอมกับกลุ่มบริษัทคิง เพาเวอร์
ตีความว่าเงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ใช่เงินเพิ่มแต่เป็นเงินล่วงหน้าที่กลุ่มบริษัทคิง เพาเวอร์
ต้องวางไว้และหักกับผลประโยชน์ตอบแทนในการประกันรายได้ขั้นต่ำในยอด ๑,๔๓๑ ล้านบาท
ในปีแรก เป็นการไม่ถูกต้อง ทำให้บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ต้องสูญเสีย
ประโยชน์เป็นเงินกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท โจทก์ที่ ๓ ไม่ได้ยื่นข้อเสนอประกวดราคาเพื่อเข้ารับ
สิทธิดำเนินกิจการบริหารพื้นที่กิจการเชิงพาณิชย์ แต่หลังจากที่โจทก์ที่ ๑ ชนะการประกวด
ราคาแล้วกลับให้โจทก์ที่ ๓ ซึ่งเพิ่งจดทะเบียนบริษัทเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๘ เข้าทำ
สัญญากับบริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๘ ผิดเงื่อนไข
ที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดโครงการเพราะไม่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานในกิจการเชิงพาณิชย์
ที่กำหนดไว้ว่าต้องไม่ต่ำกว่า ๕ ปี การยื่นข้อเสนอโครงการโดยการรวมกลุ่มกันในลักษณะ
Joint Venture จะต้องระบุข้อความในการรับผิดชอบร่วมกัน แต่กลุ่มของโจทก์ที่ ๑ ยื่น
ข้อเสนอด้านคุณสมบัติของตนและระบุการแบ่งหน้าที่ ตามประสบการณ์ของแต่ละบริษัท





- ๒๔ -

ภายหลังจากทำสัญญาทั้งสองโครงการแล้วมีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารของ
บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ชุดใหม่มีการตรวจสอบทั้งสองโครงการ พบว่า
แต่ละโครงการมีมูลค่าการลงทุนตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ล้านบาทขึ้นไป การทำสัญญาทั้งสองโครงการ
ของบริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) กับโจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ ไม่ได้เป็นไปตามที่
กฎหมายกำหนดสัญญาจึงเป็นโมฆียะ บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) จึงแจ้งให้
โจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ ทราบและให้ปฏิบัติตามกฎหมาย เป็นเหตุให้โจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ ต่างฟ้อง
บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ต่อศาลแพ่ง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๔๑/๒๕๕๐
และคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๔๐/๒๕๕๐ ตามลำดับ โดยโจทก์ที่ ๒ เรียกค่าเสียหายโดยบรรยาย
ฟ้องว่าใช้เงินลงทุน ๔,๔๖๖,๑๓๑,๘๓๓ บาท โจทก์ที่ ๓ เรียกค่าเสียหายโดยบรรยายฟ้องว่า
ใช้เงินลงทุน ๒,๕๘๐,๒๓๓,๗๖๖ บาท ระบุว่าพิจารณาคดี บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด
(มหาชน) ทำการจัดจ้างที่ปรึกษาทางการเงินอิสระเพื่อประเมินมูลค่าการลงทุนทั้งสองโครงการ
และประเมินแต่ละโครงการว่า มูลค่าการลงทุนไม่ถึง ๑,๐๐๐ ล้านบาท โดยมีได้ปฏิบัติตาม
เงื่อนไขและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคิดคำนวณมูลค่าการลงทุนของโครงการตามที่คณะกรรมการ
กฤษฎีกาและกฎหมายกำหนด และการที่บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) มอบสิทธิ





- ๒๕ -

ให้โจทก์ที่ ๓ แต่เพียงผู้เดียวเป็นผู้พิจารณาอนุญาตว่าจะให้บริษัทเอกชนรายอื่นเช่าใช้พื้นที่
ภายในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานนานาชาติดอนเมือง เพื่อเป็นจุดส่งมอบ
สินค้าปลอดอากรขาออกในเมือง (Pick Up Counter) หรือไม่ เป็นการไม่รักษาผลประโยชน์
ของบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ก่อให้เกิดการกีดกันทางการค้า โจทก์ที่ ๑
เป็นผู้ประกอบกิจการร้านค้าปลอดอากรซึ่งจำหน่ายสินค้าปลอดอากรในเมืองโดยเช่าพื้นที่ภายใน
ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิของโจทก์ที่ ๓ เพื่อจัดทำเป็นจุดส่งมอบสินค้า (Pick Up Counter)
ซึ่งตามข้อกำหนดโครงการของสัญญาบริหารจัดการพื้นที่เชิงพาณิชย์ ณ อาคารผู้โดยสาร
ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กำหนดให้โจทก์ที่ ๓ ชำระค่าเช่าและผลประโยชน์ตอบแทนแก่
บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) รายเดือนในอัตราร้อยละ ๑๕ ของยอดรายได้
หมายถึงยอดรายรับทั้งหมดที่ได้รับจากการจำหน่ายสินค้าและบริการก่อนหักค่าใช้จ่าย
ค่าภาษี และค่าธรรมเนียม แต่บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ไม่เรียกเก็บ
เงินผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญา โดยจัดเก็บจากโจทก์ที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการ
รายย่อยเพียงอัตราร้อยละ ๓ ของยอดจำหน่ายสินค้า สัญญาทั้งสองโครงการกำหนด
ให้โจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ ต้องเชื่อมต่อระบบของเครื่องตรวจสอบระบบเข้ากับระบบที่





- ๒๖ -

บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) กำหนดแบบ Real Time Transaction โดยบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ได้จัดซื้อเครื่องตรวจสอบระบบไว้แล้ว ๑๐๐ เครื่อง แต่ปล่อยให้ระยะเวลาเนิ่นนานกว่า ๙ ปี นับแต่ทำสัญญา ตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้เชื่อมต่อทำให้บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ได้รับส่วนแบ่งรายได้ไม่ครบถ้วน ตามสัญญา และตามคำฟ้องข้อ ๒:๒ ที่อ้างว่าจำเลยที่ ๑ แกล้งข่าว ระหว่างวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ นั้น โจทก์ทั้งสามนำข้อความบางส่วนของแต่ละย่อหน้าข่าวหนังสือพิมพ์มาตัดต่อทำให้บริบทของข้อความเปลี่ยนแปลงไป ส่วนตามฟ้องข้อ ๒:๔ ที่อ้างว่าจำเลยที่ ๑ แกล้งข่าว เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ นั้น จำเลยที่ ๑ ไม่ได้ยืนยันข้อเท็จจริงว่าโจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ ทุจริตให้เงินที่ผิดกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้อความที่จำเลยที่ ๑ แกล้งข่าวเป็นการนำข้อเท็จจริงที่พบเห็นการทุจริตมาเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อต่อต้านการกระทำที่เห็นว่าจะไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงไม่เป็นละเมิดต่อโจทก์ทั้งสาม และโจทก์ทั้งสามไม่ได้รับความเสียหาย ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ให้การทำงานองเดียวกันว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓





- ๒๗ -

ไม่ได้ร่วมกับจำเลยที่ ๑ กระทำละเมิด ฟ้องโจทก์ทั้งสามเคลือบคลุม ขอให้ยกฟ้อง

ระหว่างพิจารณา โจทก์ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องจำเลยที่ ๒ และที่ ๓

ศาลชั้นต้นอนุญาต ให้จำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ออกจากสารบบความ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้องโจทก์ทั้งสาม ค่าฤชาธรรมเนียม

ให้เป็นพับ

โจทก์ทั้งสามอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับเป็นว่า ให้จำเลยที่ ๑ ใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้งสาม เป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ที่ ๑ และที่ ๓ อีกเป็นเงิน

๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้อง

เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสาม ให้จำเลยที่ ๑ ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาล

แทนโจทก์ทั้งสาม เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามทฤษฎีที่โจทก์ทั้งสามชนะคดีในชั้นอุทธรณ์

โดยกำหนดค่าทนายความรวม ๑๐๐,๐๐๐ บาท ค่าขออื่นของโจทก์ทั้งสามนอกจากนี้ให้ยก

จำเลยที่ ๑ ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา





- ๒๘ -

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า โจทก์ทั้งสาม เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ตามหนังสือรับรองเอกสารหมาย จ.๑ ถึง จ.๓ ตามลำดับ โจทก์ที่ ๑ ประกอบกิจการร้านค้าปลอดอากรในเมือง มีร้านค้าตั้งอยู่ที่ซอยรางน้ำ กรุงเทพมหานคร โจทก์ที่ ๒ ประกอบกิจการร้านค้าปลอดอากรที่ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ ทำอากาศยานดอนเมืองและทำอากาศยานภูมิภาค โจทก์ที่ ๓ ประกอบธุรกิจโครงการบริหารจัดการกิจการเชิงพาณิชย์ ที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จำเลยที่ ๑ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็น คณะอนุกรรมการศึกษา เสนอแนะมาตรการและกลไกในการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในคณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตามประกาศคณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเอกสาร หมาย จ.๗ ฟ้องโจทก์ทั้งสามในข้อ ๒.๔ ที่ระบุว่า เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยที่ ๑ แกล้งข่าวหรือป่าวประกาศหรือให้สัมภาษณ์ เผยแพร่ออกไปโดยจงใจกล่าว หรือไขข่าวให้แพร่หลายซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริง ใส่ความหมิ่นประมาทและกระทำ





ละเมิดต่อโจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ นั้น ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยที่ ๑ ไม่เป็นการกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริง ทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียงหรือทางทำมาหาได้หรือทางเจริญของโจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ เมื่อโจทก์ที่ ๒ และที่ ๓ ไม่ฎีกาฟ้องในข้อนี้จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ ๑ ว่าการกระทำของจำเลยที่ ๑ ตามฟ้องโจทก์ทั้งสามในข้อ ๒.๑ ข้อ ๒.๒ ข้อ ๒.๓ และข้อ ๒.๕ เป็นการละเมิดต่อโจทก์ทั้งสามหรือไม่ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มูลคดีเดียวกันนี้ โจทก์ทั้งสามกับพวกยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ ในคดีนี้เป็นจำเลย เรื่อง หมิ่นประมาท ลหุโทษ ต่อศาลอาญารวมแปดสำนวน ซึ่งศาลมีคำสั่งให้รวมพิงจรรยาพิพากษาคดีเข้าด้วยกัน ฟ้องโจทก์ทั้งสามในข้อ ๒.๑ ระบุว่าจำเลยที่ ๑ แกล้งข่าวเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มีเนื้อหาและวันเวลาเกิดเหตุตรงกับคดีอาญาในสำนวนที่ ๑ ฟ้องโจทก์ทั้งสามในข้อ ๒.๓ ระบุว่าจำเลยที่ ๑ แกล้งข่าวเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีเนื้อหาและวันเวลาเกิดเหตุตรงกับคดีอาญาในสำนวนที่ ๒ ฟ้องโจทก์ทั้งสามในข้อ ๒.๕ ระบุว่าจำเลยที่ ๑ แกล้งข่าวระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐





ถึงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ มีเนื้อหาตรงกับคดีอาญาในสำนวนที่ ๓ ในส่วนที่ระบุว่า
จำเลยที่ ๑ แกล้งข่าวระหว่างวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐
และฟ้องโจทก์ทั้งสามในข้อ ๒๒ ระบุว่าจำเลยที่ ๑ แกล้งข่าวระหว่างวันที่ ๑๓ พฤษภาคม
๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ กล่าวถึงการขายสินค้าปลอดอากรที่ขอยรောင်းแล้วไปรับ
สินค้าที่สนามบิน โดยไม่จ่ายส่วนแบ่ง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ตามสัญญา เป็นการผูกขาดและไม่มีใคร
แข่งขันได้ ก็มีเนื้อหาตรงกับคดีอาญาในสำนวนที่ ๑ คดีนี้จึงเป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา
เมื่อศาลฎีกาได้วินิจฉัยข้อเท็จจริงในคดีส่วนอาญาแล้วว่าพยานหลักฐานของโจทก์ไม่มีน้ำหนัก
ให้รับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามฟ้อง ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๖๙๔ ถึง
๓๗๐๑/๒๕๖๕ ในการพิพากษาคดีส่วนแพ่งเกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าวซึ่งเป็นประเด็นที่
ศาลจะต้องวินิจฉัยอย่างเดียวกันว่าจำเลยที่ ๑ แกล้งข่าวใส่ความโจทก์ทั้งสามต่อผู้อื่น
อันฝ่าฝืนต่อความจริงหรือไม่ ศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดี
ส่วนอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๖ คดีนี้จึงต้อง
รับฟังว่าการกระทำของจำเลยที่ ๑ ไม่เป็นละเมิดต่อโจทก์ทั้งสาม ที่ศาลอุทธรณ์





- ๓๑ -

พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ ๑ ฟังขึ้น

พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง ให้โจทก์ทั้งสามใช้ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาล

แทนจำเลยที่ ๑ โดยกำหนดค่าทนายความรวม ๕๐๐,๐๐๐ บาท.

นายสมเกียรติ ตั้งสกุล

นายไชยยศ วรรณนทีศิริ

นายนพเรศ พันธุ์นรา



ศาลฎีกา

หมายเหตุ มีคำรับรองของประธานศาลฎีกาแนบท้าย

๒๒ พ.ย. ๒๕๕๕

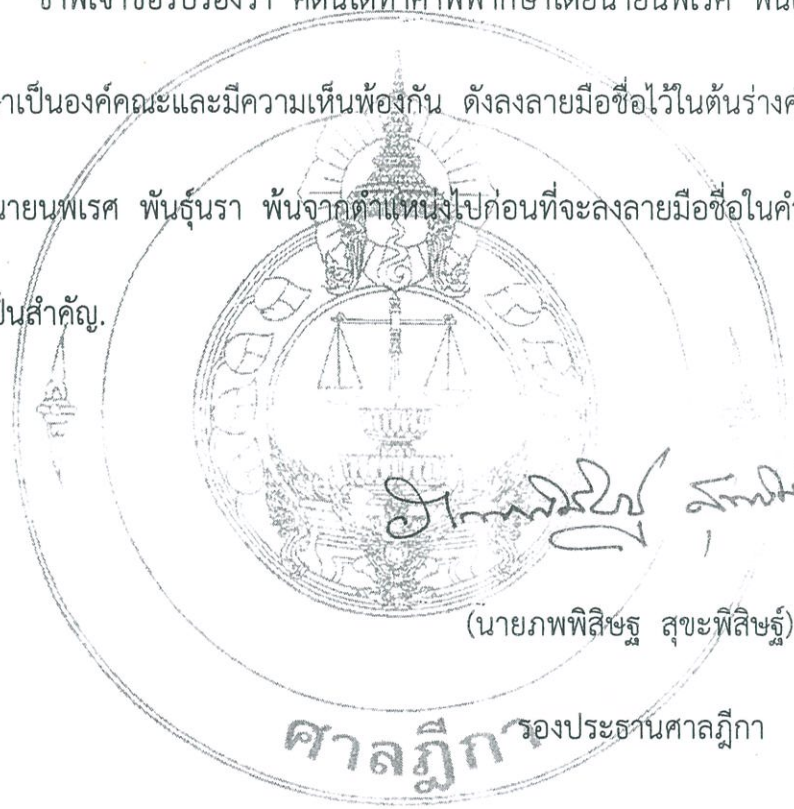
ศาลยุติธรรม

คดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๔๗/๒๕๖๕

ศาลฎีกา
= 9 ก.พ. 2566

วันที่ เดือน พุทธศักราช

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีนี้ได้ทำคำพิพากษาโดยนายนพเรศ พันธุ์รา ได้ร่วม
ประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะและมีความเห็นพ้องกัน ดังลงลายมือชื่อไว้ในต้นร่างคำพิพากษาแล้ว
แต่เนื่องจากนายนพเรศ พันธุ์รา พ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้
จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ.



(Handwritten signature)

(นายภพพิสิษฐ์ สุชะพิสิษฐ์)

ศาลฎีกา รองประธานศาลฎีกา

ปฏิบัติราชการแทนประธานศาลฎีกา

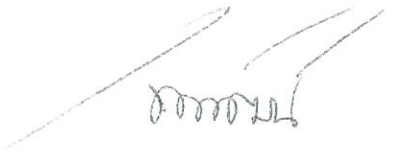
สารบัญ

- 1 พ.ศ. 2566

ขอแสดงความยินดีที่... (faded text)

ขอแสดงความยินดีที่... (faded text)

นางสาว... (faded text)



นางสาวจิริมจิต พันธุ์ทวี

นางสาว...

นางสาวจิริมจิต พันธุ์ทวี



นางสาว...



นางสาว...